

Báthori Csaba

AMÍG IDŐ VAN

*Zsófi*nak

Fájdalom volna nem érinteni
téged többé s azt sügni ujjaimnak,
keressenek más testet, ezután vak
idő jön, semmi nem lesz az, ami

eddig volt. Nem, nem kérek ismeretlen
házat, hazát, hitet, gyönyört, bizalmat
mást, csak amit a te szavaid adnak
lenn halálomban s itt fenn életemben.

Millióan tudnak nélküled élni,
de egy nem, akit egyedül te őrözl.
Ha nem vagy itt, hiányzom az időből

már ma, és holnap, holtan mindörökké.
Háromszor hét esztendőnk azt meséli,
hogy nincs egy perc, mely egyedül megérné.